

Kertész Imre: Sorstalanság

Kertész Imre első regénye, a Sorstalanság, egy önéletrajzi ihletés regény. A fiatal Kövesről szól, akit elfognak és koncentrációs táborba visznek. A fiú alkalmazkodik és túléli.

A könyv elidegeníti a borzalmat, a táborok valóságát teljesen természetesnek veszi. Úgy tekint rá, akár a hétköznapiakra, amelyekben bár a feltételek kegyetlenek, a boldog pillanatok mégsem hiányoznak. Köves egy gyerek szemével látja az eseményeket.

Nem találja természetellenesnek vagy felháborítósnak. Talán éppen az adja a leírás sokszerű hitelességét, hogy hiányzik belőle az erkölcsi felháborodottságnak vagy a metafizikai tiltakozásnak az az eleme, amelyet elvárnánk. Az olvasó nemcsak az erőszak kegyetlenségével szembesül, hanem a gyilkos összevisszasággal is.

Kertész Imre e művéért 2002-ben irodalmi Nobel-díjat vehetett át. Az 1929-ben született író az első magyar, aki ebben az elismerésben részesülhetett. A Sorstalanság szerzője olyan jelöltek közül lett díjazott, mint az amerikai Philip Roth, John Updike és Thomas Pynchon, dél-afrikai J. M. Coetzee és a somáliai Nuruddin Farah.

Ezt a művet azoknak ajánlom, akik érdeklődnek a holokauszt iránt, szeretnék annak lélektani hatását megérteni. Valamint azoknak is, akik életünk olyan pontján vannak, ahonnan úgy érzik nincs kiút. Érdemes időnként ismét kézbe venni a könyvet, mert az ember számára életének különböző korszakában más-más megvilágításba kerül a mű mondanivalója, és más dolgokra lesz figyelmes a könyv olvasása folyamán.

Tamás Mariann
Nyíregyházi Főiskola
Informatikus-könyvtáros II.évf.